

Tuần Báo Vô Vi

15 tháng 12 năm 2019

Số 477

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Tại sao làm người không chịu tự cứu?
- 2) Sự hận thù do đâu hình thành?
- 3) Muốn tiến hành tham vọng thì phải làm sao?
- 4) Tu hành không chơn chánh thì hậu quả sẽ ra sao?
- 5) Thực hành pháp môn khai triển điển quang bằng cách nào?
- 6) Tại sao làm người thích người này không thích người kia?
- 7) Người muốn tu Vô Vi thì phải làm sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Monaco, 23-02-2002 5: 45 AM 1) Hỏi: Tại sao làm người không chịu tự cứu? Đáp: Thừa loài người vốn của nó là tham dâm, tự biện hộ đủ lý do tạo thành lười biếng trốn tránh không chịu tu sửa. Kệ: Thực hành không muốn muốn ăn chơi Tạo khổ thở than trí phạm hoài Trí huệ không hành không phát triển Chiều sâu không hiểu ý không hiền.	Monaco, 24-02-2002 3: 40 AM 2) Hỏi: Sự hận thù do đâu hình thành? Đáp: Thừa sự hận thù do uất khí hình thành. Kệ: Uất khí tạo khổ cho chính mình Dẹp tan thanh nhẹ tự tâm mình Thực hành chánh pháp tùy duyên tiến Điền giới quang minh lộ tiến trình.
Monaco, 25-02-2002 3: 40 AM 3) Hỏi: Muốn tiến hành tham vọng thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn tiến hành tham vọng thì giải tất cả trước khi? Kệ: Trước khí u mê tạo hận thù Tâm thân bất ổn thành âm u Mê mê bất tỉnh lòng tham dục Ôc trí loạn động tạo hận thù.	Monaco, 26-02-2002 2: 40 AM 4) Hỏi: Tu hành không chơn chánh thì hậu quả sẽ ra sao? Đáp: Thừa tu hành bất chánh thì hậu quả sẽ bị tối tăm không thể lường được. Kệ: Tu hành bất chánh nghiệp không thông Thiếu trí sân si nghịch đủ chiều Tai hại vô cùng tâm tự hại Thực hành chất phác tiến thanh đài.
Monaco, 27-02-2002 4: 25 AM 5) Hỏi: Thực hành pháp môn khai triển điền quang bằng cách nào? Đáp: Thừa thực hành pháp môn tự nhiên khai triển điền quang ngay trung tim bộ đầu. Kệ: Điền giới khai thông chuyển một vòng Trung tâm phát sáng triển khai tông Quy nguyên một mối duyên Trời độ Sáng suốt thực hành triển ngoài trong.	Monaco, 28-02-2002 9: 20 AM 6) Hỏi: Tại sao làm người thích người này không thích người kia? Đáp: Thừa làm người thích người này không thích người kia vì thức hòa đồng chưa mở. Kệ: Tu chưa nhập định thức chưa minh Trí tuệ âm u hay bức mình Chưa giác chưa minh tình khó đạt Tánh tình rắc rối hay bức mình.
Monaco, 01-03-2002 2: 55 AM 7) Hỏi: Người muốn tu Vô Vi thì phải làm sao? Đáp: Thừa người muốn tu Vô Vi thì phải dày công thực hành thì mới đạt tới quân bình được. Kệ: Dày công thực hành tự khai thông Lý trí phân minh chuyển tiến vòng Đời đạo song hành xây dựng tiến Quý mình thương họ tự khai thông.	

**Chào Mừng Ngày Giáng Sinh Độ Đời Của
Đức Thầy Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên
ngày 20 tháng 12**

Kính thưa toàn thể quý bạn đạo,

Cứ mỗi độ Đông về, vào ngày 20 tháng 12, bạn đạo Vô Vi khắp nơi trên thế giới vui mừng đón chào ngày Lễ Sinh Nhật của Đức Thầy kính yêu. Năm nay mặc dù Đức Thầy không còn hiện hữu trên mặt hữu vi, nhưng đối với Vô Vi, Đức Thầy vẫn luôn luôn trực tiếp quang chiếu làm việc theo lời di chúc quý báu Đức Thầy đã để lại.

Nhân dịp này, chúng tôi thiết tha kêu gọi tất cả bạn đạo Vô Vi trên thế giới hãy cùng nhau ghi nhớ và hân hoan hạnh phúc chào mừng ngày Giáng Sinh độ đời của Đức Thầy kính yêu. Đây cũng là cơ duyên cho huynh đệ tỉ muội quây quần chung vui, học hỏi và chia sẻ kinh nghiệm tu học trong tinh thần thương yêu tha thứ. Cũng trong cơ hội này, anh em trên dưới một lòng, theo đường hướng vạch sẵn của Đức Thầy, kế hoạch trật tự duy trì và phát dương một cách trung thực những gì Đức Thầy đã chuẩn bị và để lại cho nhân sinh.

Chúng tôi kính chúc tất cả quý bạn đạo được hưởng trọn niềm vui và hạnh phúc nhân ngày Giáng Sinh độ đời của Đức Thầy.

Nay kính,
Ban Biên Tập “Tuần Báo Vô Vi”

MẪU ÁI 194

*Khai thông thanh điển khỏi lầm
Đường đi sáng suốt tự tâm tự đi
Tình thương phụ mẫu từ bi
Dù cho hồn trẻ tiến phi Thiên Đàng.*

Người tu phải cố gắng luyện cho khớp xương bộ đầu mở theo chiều hướng xuất phát của thanh điển, nhiên hậu mới tự thức giác và tiến theo thình không sáng suốt hòa đồng như thể.

*Sớm tu sớm tiến trở về
Thanh cao thanh tịnh đẹp mê thế trần
Người tu tự tiến sẽ gần
Phật Tiên hóa giải trợ phần tiến thân.*

Muốn sớm đạt được mọi sự thanh cao và thanh tịnh thì phải tự hành, giành phần sáng suốt thay vì sự tăm tối của nội tâm.

*Dời tâm nhục dục tiến tâm
Trung tâm thanh điển siêu âm vượt phàm
Minh tâm kiến tánh luận đàm
Chơn ngôn hòa giải đẹp tham cỗi trần.*

Sự mong muốn và ham muốn quá độ nó sẽ làm cho người hành giả mất tất cả sự thăng bằng của nội tâm, điển thanh sẽ biến thành điển trược dâm ô, cuồng cuồng trong sự phiền não sai quấy; Hồn Vía hoang mang, bất tương hội, khó hiểu nổi tiền căn. Người tu về Pháp Lý Vô Vi thì phải tự tiến về phần thanh điển, nhiên hậu mới sớm đạt thành.

(Chép lại từ tập thơ và tài liệu xưa do bạn đạo Việt Nam sưu tầm. Kiểm lại với băng Thiền Sư giảng bài thơ – Sài Gòn, ngày 7/12/1974)

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

C R...

Kính thưa Thầy,

Vừa qua con nhận được tấm hình Thầy và các huynh đệ con rất vui mừng vui hạn. Hôm nay con viết vài hàng thăm Thầy. Thưa Thầy, từ ngày con nhận pháp của Thầy đến nay, con nhận thấy một giáo pháp cao siêu huyền diệu, giáo pháp của Thầy không hình tướng, giáo lý, giáo pháp của Thầy rất dễ hiểu, tất cả mọi điều dễ tiếp thu...

Cho nên hiện nay con đang mượn pháp của Thầy con hành và thời gian con cảm thấy rất lợi ích cho bản thân của mình và lợi ích cho đạo.

Thưa Thầy! Cái lợi thứ nhất là giúp cho con định hướng thân tâm của con được thanh tịnh, gạt bỏ vọng tưởng, tính tình luôn thay đổi, bỏ đời, vào đạo, ít đua đòi ham chơi, mà để thời giờ nghiên cứu quán tưởng trong thiền định, là bỏ tham sân, si giữ được lục căn lục trần đừng đi ra ngoài quá xa, làm điều xằng bậy mà bắt nó phải làm theo ý mình, không hình không tướng, không chấp không ngã như Thầy đã nói:

"Ai biết phá mê thì đắc đạo

Tu chỉ mê muội luống than dài"

Thưa Thầy! Con là một học trò xa xôi, thiếu duyên, thiếu phước hôm nay kính mong Thầy nhủ lòng thương, giúp cho con được có đủ nhân duyên qua sự giáo hóa chỉ dạy của Thầy và của các huynh đệ để tiến bước trên đường đạo, cho đến nay được giải mê, khai ngộ.

Thưa Thầy! Qua thời gian nghiên cứu pháp thiền của Thầy chưa có đầy đủ lắm, con chỉ mượn và học lóm qua pháp của Thầy chớ chưa có một quyền thiền của Thầy ở trong tay con, nhưng con cũng đã cố gắng thực hành mỗi đêm, con tập lúc 01 giờ đêm đến 2 giờ sáng, 4-5 giờ và trưa 12 giờ, con

thấy trong người thật nhẹ nhàng và khoan khoái. Ngoài ra còn giúp đỡ cho mọi người được an vui tự tại, những bệnh căn, người người buồn khổ trở thành an vui, và ước nguyện của con làm thế nào cố gắng tu sửa để giúp cho mình được giải thoát và cho mọi người được an vui.

Thưa Thầy! Con đang rất ráo tập Thiền định, để diệt tâm vọng động, tâm không chấp, không lìa, vô ngã, vô tướng, cuối cùng giữ "tâm không".

Thưa Thầy! Còn thiền định của Thầy rất vi diệu nhưng con không bao giờ con nghĩ rằng tu để chứng hay đắc, mà mục đích của con là để giải thoát tất cả mọi phiền não, để tâm an vui và tự tại, không chướng ngại, luôn luôn đi đứng nằm ngồi trong thiền tập...

Thưa Thầy, con hành pháp Thầy một thời gian, bước đầu chỉ có con chú T. và ông của T., hôm nay thì chắc có nhân duyên lại được số đông huynh đệ khác về cùng thiền tập, và con dùng phương tiện cho họ vừa thiền và vừa tụng kinh để cho họ an tâm, vì đạo có người cao, kẻ thấp, có kẻ mê người ngộ đó thầy. Nhưng con còn thấy mình yếu kém, muốn có pháp để nương tựa, muốn có Thầy tại thế gian này để dìu dắt con và hướng dẫn con được sáng suốt thấu triệt được, và chỉ dẫn cho con dần dần huynh đệ cùng tu tập...

Thưa Thầy! Ở đây bước đầu thật khó khăn. Nhưng con đã hoàn thành cái cốc được 4 thước để cho các huynh đệ về thiền tập đến nay lại chật chội quá, mỗi ngày một đông, bước đầu chúng con dùng phương tiện không dám kêu gọi về vật chất, và lại mới khai đạo và hành đạo là con không cần một sự đóng góp mà chỉ cần người có đạo tâm thôi Thầy. Cho nên nhiều lúc cũng vất vả, nhưng cũng cố gắng vượt qua, cầu nguyện Phật Thầy và các chư vị thường lai hộ trì giúp đỡ cho con vượt qua khó khăn, để tiến bước đường đạo vững mạnh.

Thưa Thầy và các huynh đệ đọc dòng chữ này mà thương con, chỉ giáo cho con và nhận nơi đây

chúng con là đệ tử của Thầy để sáng khai diu dắt đạo ở Việt Nam và khắp năm châu thế giới...

Thưa Thầy! Khi nhận thư này kính xin Thầy và các huynh hãy cho đệ một lời nói, một dòng chữ, một bài pháp để đệ có một môn pháp mà tu học, hoặc sách vở, kinh pháp v.v...

Thôi thư quá dài con xin dừng bút, chúc Thầy và các huynh thân tâm thường an lạc, tu hành đắc đạo bất thoái tấn.

Con. C.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

A C...

C. con,

Thầy đã vui nhận được thư con đề ngày 8/5 tràn đầy tâm đạo muốn tu tiến. Sử sách kinh kệ lưu truyền nhiều nơi trên mặt đất, mấy ai đã đạt thành. Cuối cùng, chúng ta đã nhìn qua kết quả của nhân gian mà luận xét thì chỉ thấy người nhịn nhục khép mình tu thiền mới gặt hái được kết quả của tâm thân mà thôi. Ngày hôm nay con có duyên lành tự lượm được pháp và hành pháp. Đó là duyên may của tâm thức. Tu là tu bổ sửa chữa, chớ không phải tu ngu, không tiến. Nhai lời Phật để lợi dụng sự tận độ của tha lực, chính mình không chịu khai thác sự vô minh trong nội thức. Dù cho thiên kinh vạn quyển cũng chẳng đi đến đâu. Thực hành pháp thiền thì mới thấy được sự khai triển trực giác của chính

mình. Vô tự chơn kinh sờ sờ trước mắt, Nhật Quang Phật, Nguyệt Quang Phật ban chiếu ngày đêm, nhưng tâm không thức, làm sao hiểu rõ đường đi của vũ trụ quang đang diu tiến. Lý luận của đôi môi không bao giờ có kết quả khai triển vĩnh cửu được.

Sự hiện diện của mỗi người trên mặt đất này đều là cấu trúc từ tự nhiên và hồn nhiên mà có. Vậy đạo là gì, có phải đạo vốn không? Chúng ta tu hành thiên hướng về chơn không hành đạo thì mới có cơ hội khai tâm mở trí, tiên hóa đến vô cùng. Mọi người trên mặt đất đều nhận thức rõ ràng là vạn sự trên đời là không. Anh hùng hạng nhất tại mặt đất này cũng phải chôn vùi thê xác dưới lòng đất mà thôi. Đó mới chứng minh rõ chơn không là vũ trụ. Vậy chúng ta người tu thiền về pháp lý Vô Vi phải tự hiểu nguyên lý của Trời Đất, hành thông tự giải thì mới tiến, ôm kinh nhai kệ làm suy yếu thần kinh của chính mình mà không hay. Cuối cùng chẳng biết than trách với cả. Không bằng lòng cũng phải bằng lòng, tiến hóa trong trật tự, diu tiến bởi vũ trụ quang mà sống.

Vô tự chơn kinh là chánh kinh của Trời Đất. Văn tự ghi chép, tam sao thất bản, loạn lạc suy vi. Dừng mãi thực hành tiến tới, tự giải tỏa sự phiền não sai quấy, dày công tu luyện thì mọi việc sẽ được thông suốt.

Chúc con vui trong niềm tin tự tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Atlantic City, ngày 28 tháng 12 năm 1991

MẸ TỪ BI

Mẹ ơi! Mẹ giải thoát rồi,
Con theo đường lối hợp thời thăng hoa.
Từ bi Mẹ độ pháp hoa,
Giúp con tiến hóa thật thà cân phân.
Mẹ ơi! Giải thoát cơ tầng,
Tham thiền nhập định giải phân đạo đời.
Quy nguyên giềng mối hợp thời,
Độ tha con phải tự rời tham sân.
Tình thương tận độ góp phần,
Từ quang sáng chói ân cần dựng xây.
Chơn tình con đã đổi thay,
Hướng về tâm đạo vui say đạo mầu.
Mẹ ơi! Mẹ tạo chiếc tàu,
Quán Âm cứu thế nhiệm mầu độ tha.
Chúng con học hỏi tiến hòa,
Mẹ ban tình đẹp con xa cõi trần.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.01 PHẨM APANNAKA

4. CHUYỆN TIỂU TRIỆU PHÚ (Tiền Thân Cullakasetthi) (tiếp theo)

...
Cuối câu kệ, Cullapanthaka chứng quả A-la-hán với Bốn Vô ngại giải, vị ấy thấu hiểu tất cả Tạng kinh điển. Tương truyền rằng, trong thời quá khứ, vị ấy làm vua, và khi đang đi bộ xung quanh thành phố, mồ hôi chảy từ trán, vị ấy lấy một miếng vải sạch lau trán. Miếng vải trở thành bản. Vị ấy suy nghĩ:

“Do thân này của ta, miếng vải đã bỏ nguyên trạng trong trắng và trở thành dơ bẩn. Thật sự các hành là vô thường”. Vị ấy nắm được tướng vô thường. Như vậy chính nhờ sự đoạn trừ bụi bẩn này tạo thành nhân duyên giải thoát cho vị ấy. Trong khi ấy, Jivaka Komarabhacca dâng nước bô thí lên đấng Đại Giác. Bạc Đạo Sư lấy tay che bình bát và nói:

- Nay Jivaka, trong tịnh xá còn có Tỳ kheo nào hay không?

Mahapanthaka thưa:

- Bạch Thế Tôn, trong tịnh xá không còn Tỳ kheo nào.

Nhưng bạc Đạo Sư nói:

- Nay Jivaka, còn có Tỳ kheo.

Jivaka liền sai một người đi xem thử trong tịnh xá có Tỳ kheo hay không. Trong lúc ấy, Cullapathaka biết người anh của mình nói không có Tỳ kheo ở trong tịnh xá và muốn tỏ cho người anh thấy rằng còn có nhiều Tỳ kheo ở trong tịnh xá, liền làm cho toàn rừng xoài đầy những Tỳ kheo. Một số Tỳ kheo đang làm y, một số đang nhuộm, một số đang học kinh điển. Cullapanthaka tạo ra một ngàn Tỳ kheo, không

ai giống ai. Người kia thấy rất nhiều Tỳ kheo ở trong tịnh xá, trở về báo cho Jivaka biết:

- Thưa ông chủ, toàn rừng xoài đầy những Tỳ kheo! Có bậc trưởng lão ở tại đấy!

Trưởng lão Pan-tha-ca
Hóa mình thành ngàn lần,
Ngồi rừng xoài xinh đẹp,
Chờ thời được gọi đến.

Bạc Đạo Sư nói với người ấy:

- Hãy đi đến tịnh xá, nói Thế Tôn cho gọi Cullapanthaka.

Người ấy đi và khi nói như vậy, thì ngàn miệng nói lên:

- Tôi là Cullapanthaka! Tôi là Cullapanthaka!

Người ấy về thưa:

- Bạch Thế Tôn, tất cả đều nói: “Tôi là Cullapanthaka”.

- Vậy ông hãy đi đến và nếu ai nói đầu tiên: Tôi là Pathaka, hãy nắm tay người ấy, tất cả người còn lại sẽ biến mất.

Người ấy làm đúng như vậy. Ngay lúc ấy, cả ngàn Tỳ kheo đều biến mất. Vị trưởng lão đi với người ấy đến bạc Đạo Sư. Sau khi dùng bữa ăn xong, bạc Đạo Sư nói với Jivaka:

- Nay Jivaka, hãy lấy cái bát của Cullapanthaka. Vị này sẽ nói lời cảm ơn ông.

Jivaka làm như lời bạc Đạo Sư đã nói. Vị trưởng lão rống tiếng rống của sư tử, làm cho sống động tất cả các Tạng Kinh điển trong lời nói cảm ơn của mình.

Rồi Thế Tôn, từ chỗ ngồi đứng dậy, với chúng Tỳ kheo vây quanh, đi trở về tịnh xá. Sau khi các Tỳ kheo phân bố công việc xong, Thế Tôn từ chỗ ngồi đứng dậy, đứng trước Hương phòng, thuyết lời khuyến cáo của bậc Thiên Thệ cho chúng Tỳ kheo, cho họ đề tài Thiền quán, giải tán chúng Tỳ kheo, rồi đi vào Hương phòng sức nức mùi thơm và nằm xuống phía hông bên mặt như dáng nằm con sư tử.

Vào buổi chiều, các Tỳ kheo đắp y vàng từ nhiều nơi quy tụ lại trong Pháp đường, ngồi xuống như thể trải một tấm màn vàng rực chung quanh bậc Đạo Sư, và bắt đầu tán thán công đức của Ngài:

- Nay các Hiền giả, Mahapanthaka không biết khả năng của Cullapanthaka, đã đuổi Cullapanthaka ra khỏi tịnh xá, cho là ngu si ám độn, trong bốn tháng học không thuộc một câu kệ. Nhưng bậc Chánh Đẳng Giác, với đức tánh vô thượng Pháp Vương, chỉ trong một bữa ăn, đã đem lại cho Cullapanthaka quả A-la-hán với các Vô ngại giải. Với các Vô ngại giải ấy, Cullapanthaka nắm được toàn bộ các Tạng kinh điển. Ôi, Phật lực thật lớn vậy thay!

Thế Tôn biết được diễn tiến câu chuyện trong Pháp đường, nghĩ rằng nay cần phải đi đến chỗ ấy, liền đứng dậy từ chỗ nằm của Đức Phật, mặc hai tấm áo màu đỏ chói, thắt cái nịt thân như chớp nhoáng, và đắp lại y. Bậc Thiên Thệ như tấm mền đỏ thắm, từ Hương phòng đi ra, đi đến Pháp đường với uy nghi vô tận của một Đức Phật, di động với dáng điệu oai hùng đẹp đẽ của con voi, con sư tử trong thời sung sức.

Bước lên Phật tọa được trình bày lộng lẫy ở giữa Pháp đường trang nghiêm. Ngài ngồi trên Phật tọa phóng ra những hào quang. Phật có sáu màu như mặt trời mới mọc từ trên đỉnh núi Yugandahara, ngài chói sáng đến tận đáy biển.

Ngay khi bậc Chánh Giác đến, chúng Tỳ kheo chấm dứt câu chuyện và giữ im lặng. Bậc Đạo Sư, với tâm tư bi hòa nhã, nhìn hội chúng và suy nghĩ: “Hội chúng này thật rực sáng, không có một động tay, một động chân, không một tiếng đảnh hắng, không một tiếng ho. Tất cả vì tôn kính Ta, nếu Ta ngồi không nói cho đến suốt đời, đại chúng đều không dám nói trước khi Ta nói. Ta biết Ta cần phải nói trước. Ta sẽ nói trước”. Với Phạm âm ngọt dịu, Thế Tôn nói với các Tỳ kheo:

- Nay các Tỳ kheo, các ông nay ngồi ở đây nói đề tài gì và câu chuyện gì chưa được nói xong?

- Bạch Thế Tôn, chúng con ngồi đây không nói chuyện nhảm. Chúng con ngồi tán thán công đức của Ngài như sau: Nay các Hiền Giả, Mahapanthaka không biết khả năng của Cullapanthaka, đã đuổi Cullapanthaka ra khỏi tịnh xá... Ôi, Phật lực thật lớn vậy thay!

Thế Tôn, nghe các Tỳ kheo nói vậy, bèn nói:

- Nay các Tỳ kheo, Cullapanthaka nay do nhờ Ta, đã đạt được sự vĩ đại trong Chánh Pháp. Còn thời quá khứ cũng do nhờ Ta, vị ấy đã đạt được tài sản vĩ đại trong các tài sản.

Các Tỳ kheo yêu cầu Thế Tôn giải thích ý nghĩa này và Thế Tôn liền trình bày rõ sự việc tái sanh che lấp qua câu chuyện sau đây.

(còn tiếp)

